

lovforslaget, der nu direkte i loven kan se, hvilke afgørelser der kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Til §§ 19-25

Ved lov nr. 234 af 29. april 2002 blev Revisornævnet afskaffet som administrativ ankeinstans for disciplinærnævnene. Lovændringen trådte i kraft den 1. maj 2002.

Med udgangspunkt i den seneste ændring foreslås kapitel 11 om Disciplinærnævn ændret på fem punkter:

- Det foreslås, at Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer slås sammen med Disciplinærnævnet for Registrerede Revisorer til ét nævn med henblik på at opnå en administrativ forenkling.
- Det foreslås, at der skabes mulighed for, at revisionsvirksomheden kan pålægges et selvstændigt ansvar, hvis det i forbindelse med gennemførelsen af en kvalitetskontrol har vist sig, at virksomheden ikke har opstillet retningslinier, som forudsat i lovgivningen, eller der i øvrigt er fundet fejl eller mangler af en sådan karakter, at det af Revisortilsynet skønnes fornødent at indbringe virksomheden for Disciplinærnævnet.
- Som en konsekvens af lovforslagets anvendelsesområde er nævnets kompetence foreslået begrænset til at pådømme klager over, at revisor ved udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i forslagens § 1, stk. 2, har tilsidesat sine pligter.
- Det foreslås, at udgiften til at benytte en sagkyndig person, jf. § 20, stk. 5, i situationer, hvor en sag er indbragt af en offentlig myndighed, også afholdes af denne myndighed.
- Bødestørrelserne foreslås hævet til 300.000 kr. for revisorer og til 750.000 kr. for revisionsvirksomheder.

Herudover er der alene tale om tekniske tilpasninger som en konsekvens af ændringerne i lovforslaget, herunder sammenlægningen af de to nævn samt at lovforslaget sammenskriver de to gældende revisorlove. For at undgå misforståelser, er det foreslået, at det præciseres, at den kompetence, der er tillagt skatteministeren, på samme måde som det gælder de øvrige myndigheder, der har en selvstændig kompetence, tillægges Skatteministeriet. Endelig har Revisortilsynet fået kompetence til at indbringe sager for Disciplinærnævnet.

§ 19 indeholder reglerne om Disciplinærnævnets sammensætning m.m. Der er ikke længere tale om to selvstændige Disciplinærnævn, men om ét fælles disciplinærnævn, der skal behandle klager over både

statsautoriserede og registrerede revisorer. Som en konsekvens heraf er sammensætningen af nævnet foreslået ændret, så der mindst skal være 12 medlemmer foruden formanden. Der skal herefter være mindst 3 statsautoriserede og mindst 3 registrerede revisorer og et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugere.

Efter forslagens stk. 2 skal der ved almindelige sager for nævnet medvirke mindst én af de statsautoriserede revisorer, når der er tale om sager, der vedrører statsautoriserede revisorer. På tilsvarende måde skal der i sager om registrerede revisorer mindst medvirke én registreret revisor. Antallet af repræsentanter for regnskabsbrugere skal altid svare til antallet af revisorer, der deltager i en konkret sags afgørelse. Er der tale om sager, hvor det kan blive aktuelt at frakende beskikkelsen helt eller delvist, f.eks. ved at begrænse den pågældendes adgang til at udøve lovpligtig revision, skal der dog foruden formanden altid medvirke mindst 4 medlemmer. Heraf skal de to være statsautoriserede i sager, der vedrører statsautoriserede revisorer, og registrerede i sager, der vedrører registrerede revisorer. Medvirker flere personer, skal antallet af repræsentanter for regnskabsbrugere altid svare til antallet af revisorer.

Stk. 3 er uændret videreført fra den gældende lovgivning. Disciplinærnævnet skal ved dets virksomhed medvirke til at fastlægge rammerne for god revisorskik. Klager over revisors vederlag samt kollegiale sager revisorer imellem skal derfor ikke behandles af nævnet. Kollegiale sager behandles af de to revisorforeninger inden for andre rammer.

Stk. 4 indeholder hjemlen til at indbringe revisionsvirksomheden selvstændigt som juridisk enhed for Disciplinærnævnet. Hjemlen er tænkt udnyttet i situationer, hvor virksomheden ikke, som det forudsættes i § 11, stk. 4, har opstillet retningslinier, som sikrer, at en revisor, forinden denne påtager sig at udføre opgaver i henhold til § 1, stk. 2, tager stilling til, om der foreligger omstændigheder, der er egnet til at vække tvivl om revisors uafhængighed. Hjemlen er endvidere tænkt udnyttet i situationer, hvor der i forbindelse med udførelsen af kvalitetskontrol er fundet fejl eller mangler hos revisionsvirksomheden, som efter Revisortilsynets opfattelse giver anledning til indbringelse for Disciplinærnævnene. Herudover er der ikke foreslået ændringer i bestemmelsen.

Stk. 5 og 6 er videreført stort set uændret.

§ 20 er videreført stort set uændret, dog med de ændringer, der er en følge af afskaffelsen af Revisornævnet, indarbejdet. Bestemmelsen omhandler nævnets sanktionsmuligheder, og det fremgår nu af stk. 2, at